

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Cavssini Trecensis, E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana Libri XVI**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1634

139. Terræ motus: Ex Ammiano, l. 17. c. 7.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70090](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70090)

T E M P E S T A S.

Legendus Curt. lib. 4. Val li. 1. c. 8. Linius, lib. 21. & 40. circa finem. D. Chrylost. epist. 1. ad Olympiadem Diaconissam, & cæteri. Disertè quoque descripsit Maff his verbis:

Descriptio CXXXVIII.

O Cæni sævientis, ventorumque furentium ca præcipue regna sunt, in id spatium audacius, quam feliciter ingressis Maio mense Lusitanis: flammeus cometes horribili specie, in decimum usque diem continenter apparuit: iamque variante sæpius cælo ac pelago, atra, ac sordida nubes, ad Septentrionem conglobata, omnem in se flatum, quasi reciprocando collegerant: mare languidum erat; insidiosa tranquillitas: nauta locorum ignari, ac tempestatum, ad auram vndique captandam, totos velorum expandent sinus, cum ex ijs, quas dixi nubibus, vniuerso repente in peru sese effundens aquilo, transversas quatuor naues, quarum ad contrahendum minus apte disposita fuerant armamentaria, inspectantibus cæteris, momento ita euertit, & obruit, vt è tanto hominum numero nemo profusus euaserit. In ijs Bartolom. Diazius, cuius supra meminimus; rei nauticæ gloria in primis illustris, cum è tot iam, ac tantis periculis antea fuisset ereptus, miserandum in modum interijt; saluti alijs fuere, vel demissa raptim antenne, vel vbi id non licuit, vela ipsa vento disrupta: eo tam horrendo spectaculo exanimati qui superfuerant consanguineos alij, alij caros, amicosque oculis frustra requirere: ad lachrymas, & complorationem, propi, vt quos in mærotem ex interitu alieno sui cuiusque periculi merus obstupesceret. Quippe Borca pertinaciter stante, pelagus identidem intumescere, Auscius modo ad astra ferri, modo ad tartara pæne ima subsidere: Naues cum extremo salutis discrimine propemodum inter se collidi. Ad hæc atra caligo, & rudentium stridor, & dissonæ voces, varia, & incerta iubentium, non oculorum modo, sed etiam aurium usum abstulerant: Quin, & salum ipsum interdum picco, noctu igneo colore tenebat.

TERRÆ MOTVS.

Ammianus lib. 17. cap. 7.

Descriptio CXXXIX.

Idem diebus terræ motus horrendi per Macedoniam, Asiamque, & Pontum; assiduis pulis oppida multa concusserunt, & montes. Inter monumenta tamen multiformium ærumnarum eminentere Nicomedix clades: Bithyniæ vrbium, matris, cuius ruinarum euentum verè, breuiterque absoluum.

Primo lucis exortu ad diem Nonum Cal. Septemb. concreti nubium globi nigrantium lætam paulò ante cæli speciem confuderunt: & amandato solis splendore, nec contigua, vel opposita cernebantur. Ita oculorum obtutu perstricto, humo inuolutus crassæ caliginis equalor insedit. Dein velut à numine summo fatales contorquebat manubias, ventoque ab ipsis excitante cardinibus, magnitudo furentium incubuit procellarum: cuius imperu pulorum auditus est moncium gemitus: & chli litoris fragor: hæcque sequuti Typhones, atque preterea, cum horribio tremore terrarum, ciuitatem, & suburbana funditus euerterunt; & quoniam accliuitate collium ades pleraque vehabantur: alia super alias concidebant, relanguentibus cæclis, sonitu ruinarum immenso. Interim clamoribus varijs excelsa culmina resulabant, queritantium coniugum, liberisque, & si quid necessitudinis arcte constringit.

Post horam denique secundam, multò ante tertiam aër iam sudus, & liquidus, latentes retextit funereas strages. Nonnulli enim superuentium ruderum vi nimia constipati, sub ipsis interiere ponderibus; quidam collo tenus aggeribus obruti cum superesse possent, si qui iuuissent, auxiliorum inopia necabantur. Alij aliquorum extantium acuminibus fixi pendebant: vno iactu cæsi complures: paulò ante homines, nunc promiscuæ strages cadauerum cernebantur. Quosdam domorum iacinata fastigia intus ferebant intactos, angore, & inedia consumendo.

Vide quoque Dionem, seu Xiphilinum in *Trasano*.

DI.